

Judaism in the Public Square

Rabbi Josh Yuter / JFREJ / Uri L'tzedek

I. What is a "Public Domain"?

<p>1. B. Shabbat 6a And what is private ground? A trench ten [handbreadths] deep and four wide, and likewise a wall ten [handbreadths] high and four broad, — that is absolute private ground. And what is public ground? A highroad, a great public square, and open alleys, — that is absolute public ground.</p>	<p>1. תלמוד בבלי שבת ו:א ארבע רשות לשבת: רשות היחיד, ורשות הרבים, וכרמלית. ומקום פטור. ואיזו היא רשות היחיד - חריץ שהוא עמוק עשרה ורחב ארבעה, וכן גדר שהוא גבוה עשרה ורחב ארבעה - זו היא רשות היחיד גמורה. ואיזו היא רשות הרבים - סרטיא ופלטיא גדולה, ומבואות המפולשין זו היא רשות הרבים גמורה.</p>
<p>2. B. Shabbat 6b Now, let the desert too be enumerated, for it was taught: What is public ground? A highroad, a great open space, open alleys and the desert?-Said Abaye, There is no difficulty: The latter means when the Israelites dwelt in the desert; the former refers to our own days.</p>	<p>2. תלמוד בבלי שבת ו:ב איזו היא רשות הרבים - סרטיא ופלטיא גדולה, ומבואות המפולשין, והמדבר! - אמר אביי: לא קשיא, כאן - בזמן שישראל שרויין במדבר, כאן - בזמן הזה</p>
<p>3. B. Shabbat 99a The path [width] of public ground must be sixteen cubits: since we learn it from the Tabernacle, surely [the public ground] of the Tabernacle was [only] fifteen? -There was an additional cubit where a Levite stood, so that if the boards slipped he would support them</p>	<p>3. תלמוד בבלי שבת צט:א דרך רשות הרבים שש עשרה אמה, אגן דגמרינן לה ממשכן, דמשכן חמיסרי הוא! אמתא יתירא הואי, דהוה קאי בן לוי, דכי משתלפי קרשים - הוה נקיט להו.</p>
<p>4. B. Shabbat 3b Abaye said: I am certain that a man's hand is neither like a public nor like a private domain: it is not like a public domain [this follows] from the poor man's hand; (For the Mishnah states that if the Master takes an article from the poor man's hand stretched within he is exempt). It is not like a private domain — [this follows] from the hand of the master of the house (If the poor man takes an object from it, he is not liable).</p>	<p>4. תלמוד בבלי שבת ג:ב אמר אביי: פשיטא לי, ידו של אדם אינה לא כרשות הרבים ולא כרשות היחיד. כרשות הרבים לא דמיא - מידו דעני, כרשות היחיד לא דמיא - מידו דבעל הבית.</p>

II. Responsibilities to Public Domain

<p>5. Shemot 21:33-34 If a man uncovers a pit or digs one and fails to cover it and an ox or a donkey falls into it, the owner of the pit must pay for the loss; he must pay its owner, and the dead animal will be his.</p>	<p>5. שמות פרק כא (לג) וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יַכְרֶה אִישׁ בּוֹר וְלֹא יִכְסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שׂוֹר אוֹ חֲמוֹר : (לד) בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כְּסָף וְשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ :</p>
<p>6. B. Pesachim 6b R. Eleazar said: Two things are not in a man's ownership, yet the Writ regarded them as though they were in his ownership. And these are they: a pit in public ground and leaven from six hours and onwards.</p>	<p>6. תלמוד בבלי פסחים ו:ב דאמר רבי אלעזר: שני דברים אינן ברשותו של אדם ועשאן הכתוב כאילו ברשותו, ואלו הן: בור ברשות הרבים, וחמץ משש שעות ולמעלה.</p>
<p>7. Bava Batra 175b If [a man] was digging a pit in a public domain and an ox falls upon him and kills him, [the owner of the ox] is exempt. moreover, if the ox dies, [compensation for] its value must be paid to its owner by the heirs of the owner of the pit.</p>	<p>7. תלמוד בבלי בבא בתרא קעה:ב החופר בור ברשות הרבים ונפל עליו שור והרגו - פטור; ולא עוד, אלא שאם מת השור - יורשי בעל הבור חייבים לשלם דמי שור לבעליו!</p>
<p>8. M. Bava Metzia 10:5 If a man takes out manure into a public thoroughfare, it must be applied [to the soil] immediately after being taken out. Mortar must not be steeped in the street, nor may bricks be formed there. Clay may be kneaded in the street. But bricks may not be [moulded]. When one is building in a public road, the bricks must be laid immediately they are brought. If he causes damage, he must make it good. Rabban Simeon b. Gamaliel said: one may prepare his materials even thirty days beforehand.</p>	<p>8. משנה בבא מציעא י:ה המוציא זבל לרשות הרבים המוציא מוציא והמזבל מזבל אין שורין טיט ברשות הרבים ואין לובנין לבנינים אבל גובלין טיט ברשות הרבים אבל לא לבנינים הבונה ברשות הרבים המביא אבנים מביא והבונה בונה ואם הזיק משלם מה שהזיק רבן שמעון בן גמליאל אומר אף מתקן הוא את מלאכתו לפני שלשים יום:</p>
<p>9. B. Bava Batra 27b <i>Mishna</i> If a tree overhangs a public thoroughfare the branches should be cut away to a height sufficient to allow a camel to pass underneath with its rider. R. Judah says, sufficient for a camel laden with flax or bundles of vine-rods. R. Simeon says that [the branches of] all trees should be cut away plumb [with the street] to guard against uncleanness. <i>Gemara.</i> Who is the tanna [of the mishnah] who rules that in [making regulations to prevent] damage we consider only conditions as they are at present [and not as they are</p>	<p>9. תלמוד בבלי בבא בתרא כז:ב מתני'. אילן שהוא נוטה לרה"ר - קוצץ כדי שיהא גמל עובר ורוכבו; רבי יהודה אומר: גמל טעון פשתן או חבילי זמורות; רבי שמעון אומר: כל האילן כנגד המשקולת, מפני הטומאה. גמי'. מאן תנא דבנוקין בתר אומדנא דהשתא אזלינן? אמר ר"ל: במחלוקת שנויה, ורבי אליעזר היא; דתנן: אין עושין חלל תחת רשות הרבים, בורות, שיחין ומערות; רבי אליעזר מתיר בכדי שתהא עגלה מהלכת וטעונה אבנים. רבי יוחנן אמר: אפילו תימא רבנן, התם - זימנין דמפחית ולא אדעתיה, אבל הכא - קמא קמא קא קייץ ליה.</p>

<p>likely to become in the future]? — Resh Lakish replied: this ruling is not a unanimous one, and it follows the opinion of R. Eliezer. For we learnt: 'a cavity must not be made under a public thoroughfare, nor pits, ditches, or caves. R. Eliezer says it is permissible if the covering is sufficient to bear a moving cart laden with stones.' R. Johanan said: you may even say that the rabbis [of that mishnah] also concur [with the ruling here]. For there they prohibit because the cover may give way unexpectedly, but here every branch can be cut down as it grows</p>	
---	--

III. Public Actions in Jewish Society

<p>10. B. Sanhedrin 74b And how many make it public? — R. Jacob said in R. Johanan's name: The minimum for publicity is ten. It is obvious that Jews are required [for this publicity], for it is written. But I will be hallowed among the children of Israel. R. Jeremiah propounded: What of nine Jews and one Gentile? — Come and hear: For R. Jannai, the brother of R. Hiyya b. Abba learned: An analogy is drawn from the use of tok ['among'] in two passages. Here is written, But I will be hallowed among [be-tok] the children of Israel; and elsewhere, separate yourselves from among [mi-tok] this congregation: just as there the reference is to ten, all Jews, so here too — ten, all Jews.</p>	<p>10. תלמוד בבלי סנהדרין עד:ב וכמה פרהסיא? - אמר רבי יעקב אמר רבי יוחנן: אין פרהסיא פחותה מעשרה בני אדם. פשיטא, ישראלים בעינן, דכתיב +ויקרא כ"ב+ ונקדשתי בתוך בני ישראל. בעי רבי ירמיה: תשעה ישראל ונכרי אחד מהו? תא שמע, דתני רב ינאי אחוה דרבי חייא בר אבא: אתיא תוך תוך, כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתוב התם +במדבר ט"ז+ הבדלו מתוך העדה הזאת מה להלן עשרה וכולהו ישראל - אף כאן עשרה וכולהו ישראל.</p>
<p>11. B. Beitza 16a R. Johanan said in the name of R. Simeon b. Yohai: Every commandment which the Holy One, blessed be He, gave unto Israel, He gave to them publicly, except the Sabbath which He bestowed upon them in secret, for it is said: 'It is a sign between Me and the children, of Israel for ever.'</p>	<p>11. תלמוד בבלי ביצה טז:א אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל מצוה שנתן להם הקדוש ברוך הוא לישראל נתן להם בפרהסיא, חוץ משבת שנתן להם בצנעא, שנאמר +שמות לא+ ביני ובין בני ישראל אות היא לעלם.</p>
<p>12. B. Eiruvין 69b An Israelite mumar (sinner) who observes the Sabbath in public may renounce his share, but one who does not observe the Sabbath in public may not renounce his</p>	<p>12. תלמוד בבלי עירובין סט:ב ישראל מומר משמר שבתו בשוק - מבטל רשות, שאינו משמר שבתו בשוק - אינו מבטל רשות. מפני שאמרו ישראל נוטל רשות ונותן רשות, ובנכרי עד שישכיר</p>

<p>share, because the Rabbis have laid down: An Israelite may renounce or present his share, whereas with a gentile transfer is possible only through the letting of his share.</p>	
<p>13. B. Sanhedrin 26b R. Nahman said: Those who accept charity from Gentiles are incompetent as witnesses; provided, however, that they accept it publicly, but not if they accept it in private. And even if publicly [accepted], the law is applicable only if, when it was possible for them to obtain it privately they yet degraded themselves by open acceptance. But where [private receipt] is impossible, it [public acceptance] is vitally necessary.</p>	<p>13. תלמוד בבלי סנהדרין כו:ב אמר רב נחמן : אוכלי דבר אחר פסולין לעדות. הני מילי - בפרהסיא, אבל בצינעה - לא. ובפרהסיא נמי לא אמרן אלא דאפשר ליה לאיתזוני בצינעה, וקא מבזי נפשיה בפרהסיא, אבל לא אפשר ליה - חיותיה הוא</p>
<p>14. B. Hagigah 5a What is the meaning of, whether it be- good or whether it be — evil? — The School of R. Jannai said: This refers to one who gives alms to a poor person publicly, like the story of R. Jannai. He [once] saw a man give a zuz to a poor person publicly, so he said to him: It had been better that you had not given him, than now that you have given him publicly and put him to shame</p>	<p>14. תלמוד בבלי חגיגה ה:א מאי אם טוב ואם רע? אמרי דבי רבי ינאי : זה הנותן צדקה לעני בפרהסיא. כי הא דרבי ינאי חזייה לההוא גברא דקא יהיב זוזא לעני בפרהסיא, אמר ליה : מוטב דלא יהבת ליה מהשתא דיהבת ליה וכספתיה.</p>
<p>15. B. Mo'ed Katan 17a For R. Il'ai says, If one sees that his [evil] yezer (inclination) is gaining sway over him, let him go away where he is not known; let him put on sordid clothes, don a sordid wrap and do the sordid deed that his heart desires rather than profane the name of Heaven openly.</p>	<p>15. תלמוד בבלי מועד קטן יז:א דתניא, רבי אילעאי אומר : אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו - ילך למקום שאין מכירין אותו, וילבש שחורים ויתעטף שחורים, ויעשה מה שלבו חפץ, ואל יחלל שם שמים בפרהסיא</p>
<p>16. B. Sotah 10b Joseph who sanctified the heavenly Name in private merited that one letter should be added to him from the Name of the Holy One, blessed be He, as it is written: He appointed it in Joseph for a testimony. Judah, however, who sanctified the heavenly Name in public merited that the whole of his name should be called after the Name of the Holy One, blessed be He.</p>	<p>16. תלמוד בבלי סוטה י:ב יוסף שקדש ש"ש בסתר - זכה והוסיפו לו אות אחת משמו של הקב"ה, דכתיב : +תהלים פא+ עדות ביהוסף שמו, יהודה שקדש ש"ש בפרהסיא - זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה.</p>